

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.556/2008/2.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Jakab Károly ügyvéd (által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti lakos felperesnek - a Dr. Séllei Imre ügyvéd által képviselt **(I.rendű alperes neve, címe)** alatti székhelyű I. rendű és **(II.rendű alperes neve)** ugyanottani lakos II. rendű alperesek ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2008. november hó 5. napján kelt 15.G.40.022/2008/18. számú ítéletével szemben az I. és II. rendű alperesek 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezését **helybenhagyja.**

Kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, fizessenek meg a felperesnek 15 nap alatt 300.000,- (Háromszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 621.200,- (Hatszázhuszonegyezer-kettőszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

A II. rendű alperessel szemben a perköltség és az illeték vonatkozásában a jogosult végrehajtást akkor kérhet, ha igazolja, hogy az I. rendű alperessel szemben a követelés behajtása eredménytelen volt.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A felperes és a II. rendű alperes testvérek. A felperes kültagja, a II. rendű alperes beltagja az I. rendű alperesnek. A felperes, mint egyéni vállalkozó az I. rendű alperesi társaság alvállalkozójaként 2007. áprilisától szeptemberéig több építőipari kivitelezési munkában vett részt. A **(település 1. neve, építmény 1. neve)** építése 2007. áprilisában, az ugyancsak **(település 1.neve)** székhelyű E... Kft. üzemi konyhájának építése 2007. június közepétől, míg a **(település 2.neve, építmény 2. neve)** kivitelezési munkái

2007. július 1. napján kezdődtek. A felek közötti szóbeli megállapodás szerint a felperes vállalkozói díját valamennyi építkezés esetében munkavállalónként 850,- Ft/órában határozták meg. Az I. rendű alperesi társaság tulajdonában álló üzemi épületen a felperes 2007. július 1. és szeptember 26. között - ugyancsak szóbeli megállapodás alapján - felújítási munkát végzett azonos vállalkozói díj kikötése mellett. Ezen utóbbi ingatlanba beszerelt új nyílászárókat a felperes rendelte meg az **A...** Kft-től, melyekért 1.300.000,- Ft-ot fizetett ki. A tényleges kivitelezés részben a felperes alvállalkozójaként működő **É...** Betéti Társaságra hárult, amelynek részére a felperes 1.683.000,- Ft-ot fizetett meg.

Az előbbi négy építkezésen ledolgozott összesen 1298 munkanapot **(személy 1. neve)** műszaki vezető igazolta le, aki a felperesi munkavállalók mellett listázta az **É...** Bt. dolgozóit is. Egy munkanap - az ebéidő levonása mellett - 9 órával lett figyelembe véve.

Az I. rendű alperes a munkák ellenértékeként 900.000,- Ft-ot, egy másik alkalommal 700.000,- Ft-ot fizetett meg a felperesnek, ezt meghaladóan további teljesítésre nem került sor.

A felperes keresetében 15.561.640,- Ft és járulékai vállalkozói díj megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperest azzal, hogy a vele szemben vezetett végrehajtás eredménytelensége esetén a követelést a II. rendű alperes fizesse meg.

Az I-II. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletében 11.615.640,- Ft megfizetésére kötelezte az I. és II. rendű alperest a II. rendű alperes mögöttes felelősségének kimondása mellett. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felperes az I. rendű alperes részére építési-kivitelezési tevékenységet végzett, melynek ellenértékéről szóban állapodtak meg. A felek elfogadták a **(személy 1. neve)** által vezetett nyilvántartást azzal, hogy az alperesek csak 2007. júliustól tartották jogszerűnek az elszámolást. Figyelemmel azonban arra, hogy a **(település 1. neve, építmény 1. neve)** kivitelezése korábban - 2007. áprilisában - elkezdődött, a bíróság ezen időponttól számolta el a felperes javára a vállalkozói díjat. Vizsgálta, hogy a felperes megkapta-e az 1298 naphoz kapcsolódó vállalkozói díjat, illetve a nyílászárók ellenértékét az I. rendű alperestől. A lefolytatott bizonyítás eredményeként a perbeli vállalkozáshoz köthető összesen 1.600.000,- Ft két részletben történő kifizetését találta bizonyítottnak. Nem fogadta el az I. rendű alperes által becsatolt 2007. augusztusi, szeptemberi és októberi házipénztári kivonatot, annak alaki és tartalmi hiányosságaira figyelemmel. A meghallgatott tanúk közül csak **(személy 1. neve)** vallomását fogadta el a konkrét pénz átadással kapcsolatosan, mely teljesítéseket a felperes is elismert. E tanú által vezetett nyilvántartás adataira figyelemmel egy munkanap értékét 9.180,- Ft-ban határozta meg, így a vállalkozói díj mértéke 1298 munkanapot figyelembe véve 11.915.640,- Ft, amelyhez hozzászámolva a nyílászárók árának kifizetett részét, vállalkozói díjként 13.215.640,- Ft adódik. Ezt csökkentette az I. rendű alperes által történt résztörlesztéssel - 1.600.000,- Ft-tal -, így a felperes jogszerű követelését 11.615.640,- Ft-ban állapította meg, az ezt meghaladó keresetet pedig elutasította.

Az ítélettel szemben az alperesek nyújtottak be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, marasztalásuk 1.261.660,- Ft-ra történő leszállítását kérték. Álláspontjuk szerint csupán 2007. július 1. napjától kezdődő időszak tekintetében lehet figyelembe venni a **(személy 1. neve)** által készített kimutatást, így 887 munkanap adódik, amelyre figyelemmel a munkákért járó vállalkozói díj 8.142.660,- Ft. Az elsőfokú eljárásban igazolták, hogy a felperes részére a havi elszámolások során összesen 6.881.000,- Ft került kifizetésre, erre figyelemmel a rendezetlen tartozás csupán 1.261.660,- Ft. Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság nem adta meggyőző indokát annak, az általuk megjelölt kifizetéseket, csatolt bizonyítékokat, tanúvallomásokat miért nem fogadta el. Véleményük szerint az I. rendű alperestől irodát és gépeket bérlő **(személy 2.neve)** érdektelen tanúnak tekinthető, a becsatolt házipénztári pénzfelhasználásokra vonatkozó dokumentum szintén hitelt érdemlő bizonyíték. Utaltak arra, hogy a felperessel szemben adóvégrehajtás folyt, emiatt részére a kifizetések számla nélkül történtek, a házipénztárból történő felvételt tagi kölcsönként tüntették fel.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

Az alperesek fellebbezése **alaptalan.**

Miután az elsőfokú bíróság az ügyben a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetésre jutott, az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése, a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helyes indokai szerint - hagyta helyben.

A fellebbezésben írtakkal kapcsolatosan az ítéltábla megjegyzi a következőket. Az alperesek alaptalanul hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 215. §-ban foglaltakat megsértve túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, amikor a 2007. áprilisától kezdődő időszakra állapított meg vállalkozói díjat a felperes részére. A keresetlevél tartalmából kétség nélkül megállapítható, hogy a felperes az I. rendű alperes alvállalkozójaként általa elvégzett négy építkezés (projekt) után járó vállalkozói díjat kívánta a perben érvényesíteni, a beruházások körülményeit külön pontokban taglalta. Személyes meghallgatásakor egyértelművé tette, hogy a **(település 1. neve, építmény 1. neve)** építésére figyelemmel a ténylegesen 2007. áprilisától megvalósult munkák után érvényesített a perben igényt (7. sz. jegyzőkönyv 2. oldal 3. bekezdés).

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a felperes által végzett munkák körét és azok ellenértékét. A vállalkozási szerződés létrejötté, tartalma, a teljesítés igazolása után már az alpereseket terhelte annak kétséget kizáró bizonyítása, hogy a vállalkozói díj a felperes részére kiegyenlítésre került. A felperes elismerte a **(személy 1. neve)** tanúvallomásában is megjelölt 1.600.000,- Ft kifizetését, ezen felül azonban tagadta további pénzösszeg átvételét. Az alperesek okiratokkal, illetőleg ezek hiányában tanúvallomásokkal kívánták alátámasztani a vállalkozói díj kifizetését. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperesek okirati bizonyítékai nem támasztják alá a kifizetéseket, az ezzel kapcsolatos bizonyítékokat körültekintően, részletesen értékelte. A **(személy 2.neve)** által saját kezűleg készített

kimutatások önmagukban nem igazolják a tényleges teljesítéseket. Arra is helyesen utalt az elsőfokú bíróság, hogy az alperesek által csatolt házipénztár kivonatok ugyancsak nem alkalmasak a kifizetések tényének alátámasztására. A számítógépes program segítségével bárki által elkészíthető nyomtatott táblázat tagi kölcsön kifizetéseket jelöl a jogosult személyének megnevezése nélkül, ezen a pénz tényleges átadását a felperes aláírásával nem ismerte el.

Az elsőfokú bíróság egyenként értékelte a meghallgatott tanúk vallomását, mérlegelése eredményeként okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy azok nem támasztják alá az alperesi tényállításokat. **(személy 2.neve)** és **(személy 3.neve)** nem tudott megnevezni olyan időpontot és helyet, amikor látták volna pénz átadását-átvételét, az általuk megjelölt **(utca neve)** utcai helyszínen átadott pénz összegét és rendeltetését illetően sem volt közvetlen tudomásuk, ezért vallomásuk alapján kétséget kizáró módon nem lehetett megállapítani, hogy a felperes vállalkozói díja valóban kiegyenlítésre került.

Az eredménytelen fellebbezésre figyelemmel a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperesek kötelesek megfizetni a felperes másodfokú eljárási költségét, az ügyvédi munkadíj összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) és b) pontja, valamint (5) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az ítéltábla a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az alpereseket kötelezte.

A II. rendű alperes beltag mögöttes felelősségére figyelemmel megállapította az ítéltábla, hogy vele szemben a perköltség, illetve a le nem rótt illeték vonatkozásában a jogosult végrehajtást csak akkor kérhet, ha igazolja, hogy az I. rendű alperessel szemben a követelés behajtása eredménytelen volt (Gt. 108. § (1) bekezdés).

Szeged, 2009. február hó 27. napján

Dr. Mányoki Zsolt sk.. Hámori Attila sk.
a tanács elnöke

előadó bíró

Zanócné Dr.Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró